

عنوان مقاله:

شبیه سازی و عدم تصرف در خلقت الهی

محل انتشار:

دوفصلنامه فقه مقارن، دوره 2، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مهدی رهبر

خلاصه مقاله:

تولید مثل متعارف نزد بشر به شکل جنسی صورت می گیرد. در این شیوه اسپرم و تخمک، زیگوت یا سلول تخم را تشکیل می دهند و سپس مراحل جنینی آغاز می شود. در شبیه سازی، موجود زنده، بدون آمیزش جنسی و دخالت اسپرم تولید می شود، بدین صورت که از یک سلول جسمی تمایز یافته و ترکیب آن با تخمکی که هسته اش برداشته شده، یک موجود زنده کامل متولد می شود. شبیه سازی در نباتات و حیوانات به اتفاق امامیه و اهل سنت جایز است، ولی در مورد شبیه سازی انسانها آراء مختلف است. برخی از فقهای امامیه، قایل به جواز مطلق و برخی قایل به جواز مقید و برخی نیز قایل به حرمت می باشند، اما فقهای اهل سنت به اتفاق آن را حرام می دانند. از جمله ادله حرمت این عمل، تغییر در خلقت خدا است که در این نوشتار با بررسی ادله مربوط به آن، این نتیجه حاصل می شود که این ادله شامل شبیه سازی نمی باشند و از این حیث نمی توان شبیه سازی انسانی را تحریم کرد.

کلمات کلیدی:

استنساخ، تغییر خلقت، شبیه سازی، سلول بنیادی، تولید مثل، کلونینگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/857184>

